त्वत्सकाशाच्च रामाच्च भीमसेनाच्च माधव। अर्जुनाद्वा महाबाहो हन्तुं शक्यो न वेति वै।
एवं जानन् हि वार्ष्णेय विमृशामि पुनः पुनः। त्वं मे प्रमाणभूतोऽसि सर्व्वकार्य्येषु केशव। तच्छ्रुत्वा चाब्रवीद्भीमो वाक्यं वाक्य विशारदः।
॥ भीम उवाच ॥ अनारम्भपरो राजा वल्मीक इव सीदति। दुर्ब्बलश्चानुपायेन बलिनं योऽधितिष्ठति। ६४५
अतन्द्रितस्तु प्रायेण दुर्ब्बलो बलिनं रिपुं। जयेत्सम्यक्प्रयोगेन नीत्यार्थानात्मनो हितान्।
कृष्णे नयो मयि बलं जयः पार्थे धनञ्जये। मागधं साधयिष्याम इष्टिं त्रय इवाग्नयः।
॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अर्थानारभते बालो नानुबन्धमवेक्षते। तस्मादरिं न मृष्यन्ति बालमर्थपरायणं।
हित्वा करान्यौवनाश्विः पालनाच्च भगीरथः। कार्त्तवीर्य्यस्तपोवीर्य्याद्बलात्तु भरतो विभुः।
ऋद्ध्या मरुत्तस्तान्पञ्च सम्राजस्त्वनुशुश्रुम। साम्राज्यमिच्छतस्ते तु सर्व्वाकारं युधिष्ठिर। ६५०
मन्त्रान् वश्याननुमृशन्नेवमेव सतां युगे। निग्राह्यलक्षणं प्राप्तिः धर्मार्थनयलक्षणैः। बार्हद्रथो जरासन्धस्तद्विद्धि भरतर्षभ।
नचैतमनुरुध्यन्ते कुलान्येकशतं नृपाः। तस्मादिहबलादेव साम्राज्यं कुरुते हि सः।
रत्नभाजो हि राजानो जरासन्धमुपासते। नच तुष्यति तेनापि बाल्यादनयमास्थितः।
मूर्धाभिषिक्तं नृपतिं प्रधानपुरुषो बलात्। आदत्ते न च नो दृष्टोऽभागः पुरुषतः क्वचित्।
एवं सर्व्वान्वशे चक्रे जरासन्धः शतावरान्। तं दुर्ब्बलपरो राजा कथं पार्थ उपैष्यति। ६५५
प्रोक्षितानां प्रमृष्टानां राज्ञां पशुपतेर्गृहे। पशूनामिव का प्रीतिर्जीविते भरतर्षभ।
क्षत्रियः शस्त्रमरणो यदा भवति सत्कृतः। ततः स मागधं संख्ये प्रतिबाधेम यद्वयं।
षडशीतिः समानीताः शेषा राजंश्चतुर्द्दश। जरासन्धेन राजानस्ततः क्रूरं प्रवर्त्स्यते।
प्राप्नुयात्स यशो दीप्तं तत्र यो विघ्नमाचरेत्। जयेद्यश्च जरासन्धं स सम्राट्नियतं भवेत्।
इति श्रीमहाभारते सभापर्व्वणि राजसूयारम्भपर्व्वणि कृष्णवाक्ये चतुर्द्दशोऽध्यायः॥ १४ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सम्राड्गुणमभीप्सन्वै युष्मान्स्वार्थपरायणः। कथं प्रहिणुयां कृष्ण सोऽहङ्केवलसाहसात्। ६६०
भीमार्जुनावुभौ नेत्रे मनो मन्ये जनार्दनं। मनश्चक्षुर्व्विहीनस्य कीदृशं जीवितं भवेत्।
जरासन्धबलं प्राप्य दुष्पारं भीमविक्रमं। यमोहि न विजेताजौ तत्र वः किं विचेष्टितं।
अस्मिंस्त्वर्थान्तरे युक्तमनर्थः प्रतिपद्यते। तस्मान्न प्रतिपत्तिस्तु कार्य्या युक्ता मता मम।
यथाऽहं विमृषाम्येकस्तत्तावत् श्रूयतां मम। सन्न्यासं रोचये साधु कार्य्यस्यास्य जनार्दन। प्रतिहन्ति मनो मेऽद्य राजसूये दुराहरः।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ पार्थः प्राप्य धनुश्रेष्ठमक्षय्ये च महेषुधी। रथं ध्वजं सभाञ्चैव युधिष्ठिरमभाषत। ६६५
॥ अर्जुन उवाच ॥ धनुःशस्त्रं शरा वीर्य्यं पक्षो भूमिर्य्यशो बलं। प्राप्तमेतन्मया राजन् दुष्प्रापं यदभीप्सितं।
कुले जन्म प्रशंसन्ति वैद्याः साधु सुनिश्चिताः। बलेन सदृशं नास्ति वीर्य्यन्तु मम रोचते।
कृतवीर्य्यकुले जातो निर्व्वीर्य्यः किङ्करिष्यति। निर्व्वीर्य्ये तु कुले जातो वीर्य्यवांस्तु विशिष्यते।
क्षत्रियः सर्व्वशो राजन्यस्य वृद्धिर्द्विषज्जये। सर्व्वैर्गुणैर्व्विहीनोऽपि वीर्य्यवान्हि तरेद्रिपून्।